

Forfatter: Bergsøe, Vilhelm

Titel: Lykkens Terning

Citation: Bergsøe, Vilhelm: "Lykkens Terning", i Bergsøe, Vilhelm: *Poetiske Skrifter, 1-7 - Bind VII*, 1905-, s. 271. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur:  
<https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-berg07tom-shoot-workid57171/facsimile.pdf>  
(tilgået 26. april 2024)

Anvendt udgave: Poetiske Skrifter, 1-7 - Bind VII

INDLEDNING.

---

Som en Ranke  
er min Tanke;  
den maa have én, paa hvem  
den kan fæste  
sine næste  
Skud, som just vil bryde frem.

Men hvad gavner  
det? Den savner  
denne Støttes faste Magt.  
Derfor skuer  
du ej Druer,  
men kun golde Blades Pragt.

---

LYKKENS TERNING.

---

Jeg véd knap sely, hvad jeg vover,  
thi uvis er Sjæl og Aand,  
dog griber jeg Lykkens Terning  
og vejer den i min Haand.

I Bægeret lader jeg trille  
den Terning med hvidt og sort,  
nu sætter jeg Liv og Lykke,  
alt paa et eneste Kori.

Jeg frygter for alt at tabe,  
jeg haaber at vinde mig selv;  
Frygt og Forhaabning brydes  
som Bølger i Sjælens Elv.

Men du maa løse den Gaade,  
jeg næppe selv kan forstaa,  
og du maa dæmpe de Bølger,  
som gennem mit Indre gaa.

Og du maa rulle den Terning,  
hvori saa meget er lagt,  
og vie mit Liv til Gerning  
og give dets Gerning Magt.

Befæst mit Haab eller kast det  
viljeløst atter til Jord!  
Alt, hvorom jeg dig beder,  
er kun et eneste Ord,

et Ord, der vier til Lykken  
eller den dybeste Nød,  
et Ord, som ene kan lignes  
enten ved Liv eller Død.

Lyt til min dristige Tale,  
allfor dristig, jeg tror!  
Husk, hvorom jeg dig beder  
er kun et eneste Ord!